

K. G.:

Na jakém podkladě je třeba sestavovati střelecké úlohy
v družstvu, četě a rotě?

(Dokončení.)

Přípravy k zahájení palby.

Čím lépe je palba připravena, tím rychleji a lépe se uplatní. V připravené obraně se vyšetří vzdálenosti k markantním bodům anebo čarám (ve všech potřebných směrech) označí se vzdálenosti nápadnými známkami a tam, kde ještě nejsou, posuzuje se atmosférický vliv na střelbu, určují se pomocné záměrné body pro postřelování hluchých prostorů, organisuje se pozorování a odevzdávání, zlepšuje se výstřel, zřizují se masky, kryty atd.

Před metodickým útokem na obrannou posici dají se rovněž provést některé přípravy k palbě.

Při střetném boji se události rychle mění: mapa, rychlá orientace a bezpečnost v odhadování vzdáleností jsou nejlepší podporou řídicího. Velmi důležitou jeho povinností je přesvědčiti se, že nezhájí palbu na části své armády vlastní. (V každé válce tak zahynulo tisíce vojáků.) Stane-li se tak někde nebo hrozí-li takové nebezpečí, musí býti omyl všemi prostředky rychle vysvětlen, zabráněno zmatku nebo dokonce opětování palby.

Zastřelování.

Možno prováděti i systematicky jen tehdy, je-li k tomu dosti času a bude-li také možno důkladně využití této práce. Jinak se musíme spokojiti méně důkladným zastřelováním, abychom přistoupili dříve k ničivé palbě. Jsme-li sami již nepřitelem dobře postřelováni, střelí-li jiné oddíly na tentýž cíl, jsou-li velitelé vedle pozorování palby zaujati ještě jiným důležitým úkolem, je-li již postupování rozkazů ztíženo, nelze již na správné zastřelování pomýšleti.

K zastřelování užíváme hlavně kulometů, jak těžkých, tak lehkých. V době zastřelování musí být postaráno také o pozorování v jiných směrech. Je-li pozorování dopadů střel v cíli nemožné, zastřelíme se na příznivé plochy, ležící mimo cíl (písečná místa, suchá pole, zaprášené silnice, zdi, budovy, louže atd.) a provedeme pak opravu.

Ničivá palba.

Po zastřelení rozdělí velitel čtyři družstvům cíle. Řídící by nejednal dobře, kdyby měl pak stále dalekohled před očima, poněvadž by mu ušly jiné důležité věci. Dá jej svému pomocníkovi a sáhne po něm občas, aby se přesvědčil o správnosti palby.

Nebylo-li zastřelení z různých příčin možné, je často záhodno prodloužití úmyslně hloubkový rozptyl jádra. Tím se vzdáváme většího, ale pochybného výsledku, abychom dosáhli alespoň menšího, ale určitého. K tomu účelu upotřebíme dvou hledí tak, aby se jejich jádra přesahovala. Je však třeba uvážiti, že se rozčilením střelců, zvláště špatných, jádro samo prodlouží a že jeho umělé prodloužování musí být promyšleno (při mírových cvičeních, ačkoli to není pro střelení všech terčů hlavní věc, je dobře užití všech prostředků, poněvadž dobré výsledky pozvednou sebedůvěru, důvěru ke zbraním a k velitelům). Dvojí hledí může velitel rozděliti v každém družstvu na kulomet a na pušky. Jestliže to taktické důvody — zřetele dovoří, soustředíme palbu obou hledí na jeden bod; tím získáme rychleji a správněji dojem a můžeme bez dalšího zastřelování přejíti k ničivé palbě.

Mohutnost palby.

Pro účinnost palby třeba bráti v úvahu zasazený počet zbraní a střeliva. Zbraně, kterých nebylo užito a po nezdařeném boji zbylé náboje byly by snad stačily, aby boj výhodně skončil.

Šetřit zálohami a střelivem je nutné; ale tam, kde může být nepřítel otřesen anebo zničen, musí být všechny zbraně zasazeny a největší spotřeba střeliva je oprávněna.

Ztráty mužstva a zbraní musí býti zavčas doplněny; budeme-li s tímto doplněním čekat, až povstanou velké mezery, dáváme dobrovolně nepříteli převahu. Aby měla palba posil ihned co největší účinek, musí se jejich velitelé stále orientovati o poměrech u předních částí. Zde je nutno upozorniti na nebezpečí, že posily zahájí — alespoň někteří rozčilení vojíní — palbu za zády rojnice (proto rozdíl v držení pušky na povel „k zemi“ a „k palbě“ — k zemi).

Zrychlením palby zvýšíme na krátkou dobu její mohutnost dříve než posilami. Jádru zhoustne, a i když se částečně prodlouží, získáme morální i materiální výsledek. Taková palba však unavuje a rozčiluje střelce, brzy se kvalitativně zhorší a spotřebuje mnoho střeliva. Každý voják řídí rychlost své palby podle vlastních schopností se zřetelem na viditelnost, vzdálenost a na velikost cíle.

Řídící palby zasáhnou, jestliže střelci neocení okolnosti, mající vliv na kvalitu palby. Dále upozorňují střelce na objevení lepších cílů, které střelci nevystihnou často dosti rychle, poněvadž jsou detailním prováděním palby příliš zaměstnáni.

Někdy vyžadují taktické zřetele zrychlení palby, aniž se v cíli něco změnilo, na př. přiblížení vlastních posil, přískok sousedů atd. V takových okamžicích je dobře, když řídící rozkáže zrychlit a pak zase zvolnit palbu. Velmi dobře se dá takhle odstupňovat palba kulomety.

Přestávky budou nařízeny: nevyžadují-li okolnosti toho času palby (v průběhu boje o získání času), k uklidnění rozčilených střelců z ohledů na zásoby střeliva. V přestávkách se vyrovná střelivo, uspořádá velení, přezkouší se spojení, střelci se co možná oběťství a zdokonalí se přípravy k opětovnému zahájení palby. Stálé pozorování nepřítele je nezbytné. Vyžadují-li okolnosti velmi volné palby, mohou střelci jen nejlepší střelci.

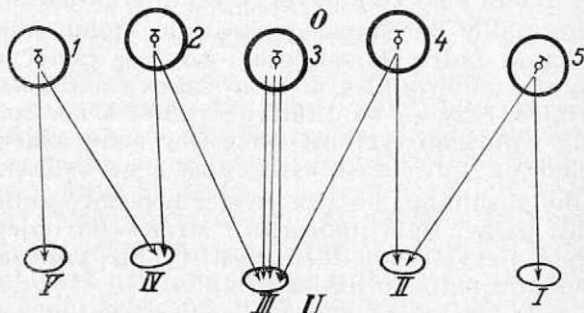
Soustředění a rozdělení palby.

Soustředěním palby většího počtu zbraní na určitý cíl aneb jeho část můžeme dosáhnouti rychlých a dobrých detailních úspěchů, z kterých se skládá vítězství celku. Již dříve bylo řečeno, jakých taktických zřetelů vyžaduje soustředění palby. Po stránce technické je třeba uvážiti, že soustředění palby působí tím lépe, čím více jí bude nepřítel překvapen a obchvácen. Je třeba překvapiti a obchvátiti palbou některé úseky i v souvislé nepřátelské frontě. Techniku soustředění palby diktují vždy ovšem okolnosti. Velký počet kulometů, s kterými jdeme dnes do boje, usnadňuje rychlé soustředění palby. Obvykle musí být současně se soustředěním palby na část nepřítele rozdělena palba na ostatní frontu, poněvadž by nepostřelované nepřátelské části svou nerušenou palbou zničily úspěch, jehož si slibujeme od soustředění palby. Dáme tedy postřelovati puškami, jejichž palba jest beztoho těžko pohyblivá, frontálně, a užijeme k soustředění pružné palby kulometů. Nejdůležitější a nejtěžší jsou tyto

manévry v době, když nepřátelská palba nutí již ke krátkým přískokům.

Příklady:

a) Soustředění palby na postupující části útočící rojnice. Dejme tomu, že byl postup pěti útočících jednotek, na př. čet, družstev (obr. 2), zařazen a že zahájily v místě U palbu. Obránce O pravděpodobně rozdělí stejnoměrně na ně palbu. Zdvihne-li se III k přískoku, zvýší 3 rychlost palby, 2 a 4 měly by cele přenést svou palbu na III aneb alespoň částmi sousedícími s 3 a 4.

Obr. 2.

Lze to obyčejně provést beze změny hledí. Nyní by bylo záhodno, aby současně 1 a 2 rozdělily palbu na IV a V resp. na I. a II. Na větších vzdálenostech, při metodickém postupu útočnicka dá se toho dosíci. Ve většině případů by však neměly takové pokusy podporovati zmatek. Kulometry, jejichž palba musí býti ohebná, výborně věc rozřeší. Kulometry 2, 3, 4 budou postřelovati III, kulomet 1 střílí na IV, kulomet 5 na II a všechny pušky střílejí přímo před sebe. Budou-li již přípravy přískoku části III pozorovány, soustředí se tam palba dříve a o přískoku nemůže být ani řeči. Pakliže je III ostražitý a hbitý, založí provádění popsaného manévru jen na rozumné spolupráci všech vojáků a hodností.

Podařilo-li se III provést přískok a zahájit palbu, bude dobře, když jej bude 2, 3 a 4 ještě tak dlouho ostřelovat, až budou 2 a 4 nuceny střílet na jinou přiskakující část.

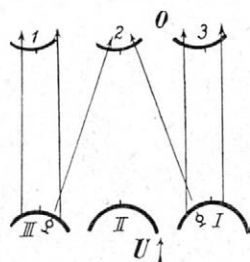
Jde-li kupředu I, budou naň střílet 5 celý a 4 kulomet; mezi tím střílejí na II pušky od 4 a kulomet 3. Je-li vůbec třeba, provádějí se změny hledí teprve tehdy, když přiskakující část skončila přískok a dříve než zahájila palbu. Postřelování hbitých přískoků v malých skupinách vyžaduje ovšem klidu, velké střelecké zručnosti a rychlého chápání. Není-li jiné možnosti, je zásadně menší chybou, ponechat menší nepřátelské úseky nepostřelované a soustředit palbu na přiskakující části, než dovolit jim beztravné přibližování.

b) Soustředění palby útočnickovy v době přískoku. Připusíme zase, že útočník rozdělil svou palbu na celou obrannou frontu a každá jeho část střílí rovně před sebe. Nevadí, přesahují-li se někdy úseky sousedy postřelované. Je to naopak počátek soustředění palby.

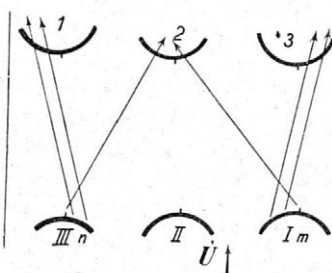
Ukázalo-li by se naproti tomu, že nejsou části nepřitele postřelovány, musí řídicí palby zakročiti. Někdy je třeba zakročiti proti sklonu vojínů, stříletí nejraději na velké cíle a nevšímnouti si malých.

Proti početně — morálně nebo výcvikem — slabšímu nepříteli stačí někdy k provádění přískoku i stejnoměrně rozdělená palba. Má-li některá část provéstí přískok, nesmí se zastavení palby rozšířit na sousední části.

Již za příprav k přískoku, ještě před vyskočením, soustředí sousedé palbu na místo, které by mohlo být přiskakujícimu nejnebezpečnější. Současně jsou stlačena také sousední místa palbou. Doporučuje se vzájemná dohoda, aby nepřiskakovalo současně několik částí, které se pak z nedostatku podpory zhroutí. Taková podpora se dá nejlépe provéstí vějířovým rozdělením palby (podle obrazu 3), při čemž kulometry zase nejlépe rozřeší úkol.

Obr. 3.

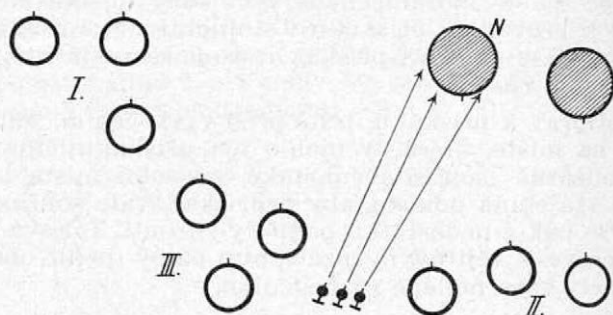
Obr. 4.

Pušky střílejí před sebe. Kde není kulometů, bylo by nejlepší křížové rozdělení palby (podle obrazu 4). Ta se však dá provádět jen s dobrými vojiny. Nejbližší sousedé části, provádějící přískok, nemusi zastaviti palbu, aby neohrozili postupujících, nýbrž řídí ji podle náčrtu 3 m. n. Právě v okamžiku, kdy přískokem ubývá část zbraní, mají všechny ostatní více působiti. Podpora má trvati tak dlouho, až část přískok provádějící zahájí účinnou palbu proti tomu nepříteli, který ji nejvíce ničí. Za to musí však sama účelnou palbou podporovati přískok zadních částí. K tomu je třeba, aby přední části udržovaly spojení se zadními sousedy. Každý voják musí býti přesvědčen o vzájemné podpoře palbou a v ní také školen. Ztěžují-li kryté kulometry postup, je třeba je zničit dělostřelectvem. Jejich křížovou palbou nemůže pěchota naprosto projíti.

c) Soustředění palby v zápase o její převahu.

V tomto stadiu bude zaměstnán každý hlavně se svým protějškem, takže bude palba takřka stejnoměrně rozdělena. Zde může útok snadno uváznouti a přejíti alespoň přechodně v zákopovou válku, což neodpovídá povaze útoku. Proto razí dělostřelectvo pěchotě cestu zničením určitých úseků, na které soustředí také palbu nejbližší kulometry, a pěchota prosakuje pak jimi tak, že dělostře-

lectvo přeloží palbu dále dopředu nebo na jiný úsek a kulometry drží nepřátele v zemi. Obránci se hájí proti tomu tím, že sousedé zničeného úseku soustředí křížovou palbu na prosakujícího útočníka a posily ho zničí odvetným úderem.

Obr. 5.

Příklady střeleckých úloh, které možno prováděti na pískovém stole, na zápalkové střelnici a v různém terénu:

Téma:

1. Předvoj narazí na nepřítele, který se rozvinuje čelně k útoku.
2. Jako 1., avšak nepřátelské části začínají zprava nebo zleva obchvacovati.
3. Jako 1. — nepřítel prodlužuje jedno křídlo.
4. Jako 1. — nepřítel prodlužuje obě křídla.
5. Bočná ochrana prodlužuje palebnou frontu předvoje.
6. Bočná ochrana svádí nepřítele k rozvinutí v nesprávném směru.
7. Nepřítel ustupuje a je pronásledován.
8. Nepřítel ustupuje za stálého boje.
9. Vlastní zadní voj kryje ústup.
10. Vlastní předvoj byl přepaden palbou atd.

Z níže uvedeného náčrtu útočícího pluku lze odvoditi mnoho námětů pro střelecké úlohy rot a družstev.

I. prapor postupuje vítězně. II. prapor nepřítelem zadržen, III. prapor (záloha pluku) postupoval za I. praporem, vyplní mezeru vzniklou mezi I. a II. praporem. Jeho kulometná rota položí palbu na N a tvoří čep manévru III. praporu. Nyní může I. prapor postupovati dále bez obavy o svůj bok. Odpor N bude obchvácen a palbou zdolán. Příklady, jaké situace mohou povstati u rot a čet III. praporu (obr. 6, 7):

b, c jdou právě kupředu, když se objeví „P“. Jaké bude rozdělení palby?

a jde vpřed, b leží, c leží, u „P“ se objeví posily. Jaké rozdělení palby?

3. Situace jako u 2.

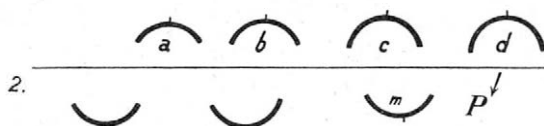
a, b leží, m jde vpřed. Jaké bude rozdělení palby?

4. Situace jako u 2.

a, b ustupují odvetnému úderu. Kam bude řídit c palbu?

Obr. 6.

Obr. 7.

Příklady pro terčový manévr.

Při cvičeních s náboji cvičnými možno dobře znázorniti nepřátelský postup v malých zástupech a skupinkách, možno prováděti obchvacovací manévr atd., lépe než ostrými náboji, kde musí býti hleděno na bezpečnost cílných a okolí střelnice. Ale i při ostré střelbě se dají znázornit různé fáze, označíme-li praporky křídla předpokládaných jednotek a zasadíme-li na některém místě oddíly s cvičnými náboji.

1. námět: Četa jako předvoj narazí na nepřítele, který se v malých skupinách rozvíjí.

Předvoj zahájil palbu a může:

- obsaditi posici a číhati na nepřítele útočícího, aneb
- taktéž útočiti, aby dosáhl určité výhodné posice.

Terčový manévr.

1. fáze: cíl IV 2 a 3 postaviti a zahájiti palbu (znázorňuje nepřítele, který se již rozvinul).

Předvoj se rozvine a zahájí palbu. Rozkazy?

2. fáze: cíl I a, b na 1.30 min. postaviti. Rozkazy řídícího palby?

3. fáze: cíl II a b na 1 min. postaviti. Rozkazy?

4. fáze: cíl III na 1 min. a poté cíl IV na 1 min. postaviti.

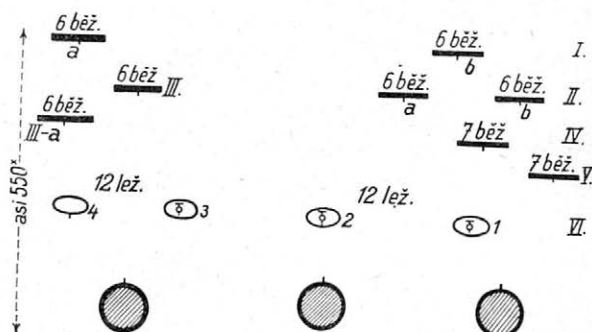
5. fáze: cíl III a na 1 min. postaviti a hned po jeho zmizení postaviti cíl VI 4.

6. fáze: cíl V na 1 min. postaviti a poté cíl VI 1. (obr. 8).

II. námět: Četa je bočnou ochranou.

Bud' dovolí, aby na ni nepřítel útočil, nebo sama útočí, neb útočí oba.

Zahájení palby asi 800^x podle udání řídicího cvičení, jak se nepřátelská palba uplatní.

Obr. 8.

Terčový manévr znázorňuje nepřítele, jehož rozvinutí jest již pokročilejší.

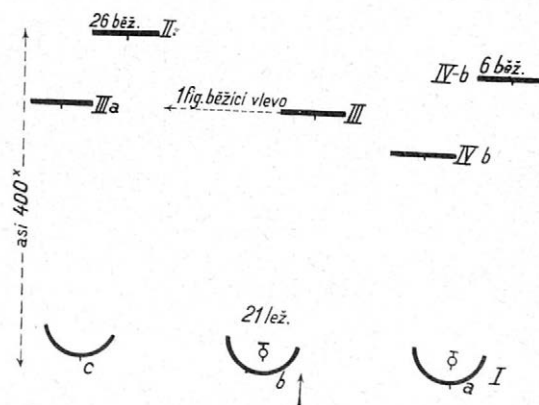
1. fáze: cíl I-b, cíl II a IV-b stojí. Jakmile zahájí bočný voj účinnou palbu, skryjí se cíle II a IV-b.

2. fáze: cíl IV-a na 1 min. postaviti a poté cíl I-a.

3. fáze: cíl III na 1 min. postaviti.

4. fáze: cíl IV-b na 1 min. postaviti (obr. 9).

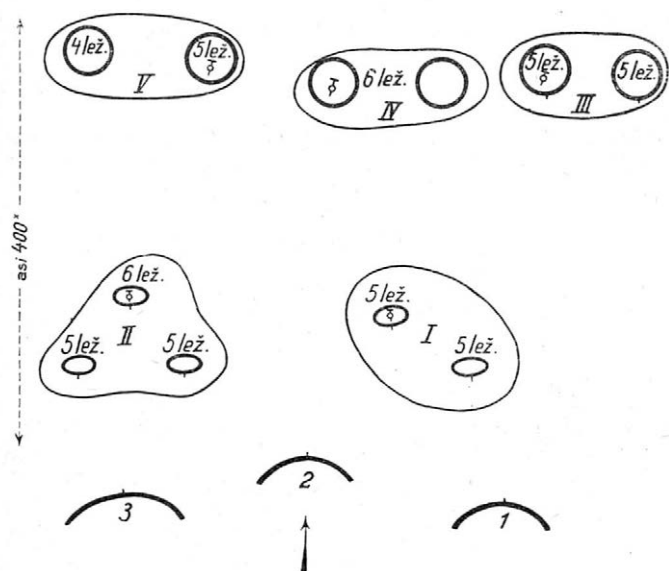
5. fáze: cíl III a na 30 vteřin pak ihned cíl I-b postaviti.

Obr. 9.

Má-li býti cvičeno pronásledování palbou, provede se tento terčový manévr v opačném pořadí.

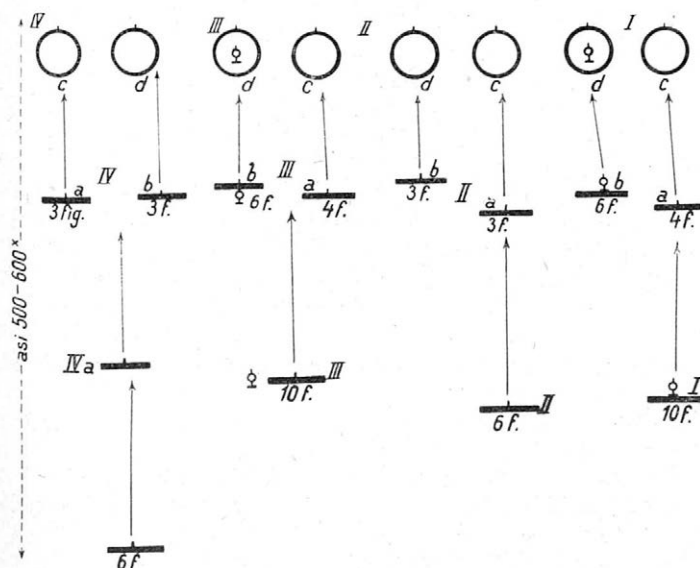
III. námět: Četa — v oboustranném svazu předvojové rot, která útočí, aby zjedнала dotyk — narazí na nepřátelský odpor.

Obr. 10.

1. fáze: cíl I a II zahájí palbu na 2 a 3.

Jaké jsou rozkazy velitele čety a velitelů družstev?

Obr. 11.

2. fáze: a další kombinuje řídicí cvičení podle toho, jak řídí velitel čtyři a velitelé družstev palbu vzhledem na její pravděpodobný

V. námět: Četa jest zálohou roty stupňovitě za pravým křídlem (obr. 11).

Ze směru „P“ útočí nepřítel na pravý bok vlastní roty.

1. fáze: cíle I, II a III postupují až do postavení I a, b, II a, b, III a, b.

2. fázi a další kombinuje řídící cvičení až do konečné situace I c, d, II c, d, III c, d (obr. 12).

Pěchota u nás a v cizině.

—t:

Pěchota Spojených států severoamerických.

V branném výboru Národního shromáždění podal dne 2. prosince 1930 náčelník pěchoty výstižný přehled nynějšího stavu pravidelné pěchoty Spojených států. O jeho zprávě se pak rozvinula povšechná rozprava, kde v krátkých otázkách a odpovědích byly jednotlivosti blíže vysvětleny.

Pro zajímavost uvádíme stručně tuto zprávu. Uveřejnil ji americký Infantry Journal v čís. 4 ze dne 1. června 1931.

Povšechný stav pěchoty. Přednášející přehléžel v uplynulém roce všechny posádky pěchoty ve Spojených státech a všude shledal dobrého ducha a zcela uspokojivý stav výzbroje, výstroje i výcviku. Organizace měla by však býti přizpůsobena zvýšené mohutnosti palební a nebylo by ještě vhodné pokračovati v snižování početního stavu.

Duch vojska. Dobrý duch vojáka závisí na jakosti velitelského sboru. Vysoká úroveň velitelů překoná každý škodlivý zjev. Nedostatečný plat, závady v ubytování, přidělu oděvu a nedostatek vhodné zábavy mohly škodlivě působiti na ducha armády v poválečných letech, kdyby nebylo zdatných velitelů, schopných zdotlati každou obtíž. Vhodným opatřením zákonným byly odklizeny nepříznivé účinky nedostatečného ubytování a přidělu. Nic nemůže míti lepší vliv na dobrého ducha vojska než zvýšený přiděl, který byl nedávno schválen. Armáda se snažila, seč byla, rybnouti své kuchaře tak, aby zvýšeného přidělu bylo co nejvíce využito. Při návštěvách posádek byly přehlíženy i jídelny a shledány bez výjimky v nejlepším stavu.

Otázka platová náleží k nejpřednějším. Plat důstojníka vojska měl by býti co nejdříve podstatně zvýšen.

Povolení dvojího zvláštního stejnokroje, ušitého podle míry, mimo jeden, vydaný již z válečných zásob, přispělo podstatně k příznivému vzhledu a dobrému duchu vojáka.

Zábava. Zábavy vojáka, počítajíc v to bojové sporty, zcela postačují. Fondy pro tento účel získávají se z osobních příspěvků, z povolených honorářů za zápasy v některých družích hlavních sportů a obmezeně i z jiných fondů. Bylo by velmi prospěšné a služba by dobře pochodila, kdyby roční částka, určená pro tento účel, mohla býti poněkud, byť i málo zvýšena, aby se rozmnožilo základní jmění, jiným způsobem nabývané.

Výzbroj a výstroj. Hlavní části výzbroje a výstroje, jež má nyní pěchota, jsou stejné, jakých bylo používáno ve světové válce. Uspokojivě pokročilo zdokonalení nynějších i vývoj nových zbraní. Pro velké válečné zásoby bude asi